

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 17.000
Letna inozemstvo » 25.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 29 (1662)

Gorica - četrtek, 16. julija 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Kruh, ki se lomi za novi svet

(Ob 42. svetovnem evharističnem kongresu v Lurdu)

Od 16. do 23. julija bo Lurd, svetovno znano Marijino božjepotno središče, pozorišče 42. svetovnega evharističnega kongresa. Udeleženci se bodo teden dni poglobljali v evharistično skrivnost in molili pod evharističnima podobama skritega Boga. Omenjeni evharistični kongres je namenjen vsem katoličanom na svetu, zato bo prav, da mu tudi mi posvetimo nekaj pozornosti in tudi razmišljamo o njegovem geslu: »Jezus Kristus, kruh, ki se lomi za novi svet«.

KRISTUSOVA EVHARISTIČNA NAVZOČNOST

Jezus Kristus je božji Sin, ki je za nas postal človek, kakor je sam rekel Nikodemu: »Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor veruje vanj, ne pogubil, ampak imel večno življenje« (Jan 3, 16). Z velikonočno skrivnostjo, s smrtjo na križu in slavnim vstajenjem ter vnebohodom je Gospod zaključil svoje odrešenijsko delo ter se vrnil k Očetu, nevidno pa je hotel ostati med svojimi do konca sveta, zlasti pod evharističnima podobama.

V evharistiji se ponavzročuje kalvarijska daritev, s katero se troedinemu Bogu na najpopolnejši način izkazuje dolžno češčenje ter človeštvu naklanjajo potrebne milosti. Evharistija je hrana za duhovno življenje. Gospodova navzočnost v tabernaklju je velika tolažba in pomoč vsem romarjem v večno obljubljeno deželo. Zato je evharistija »srce vsega duhovnega življenja, vrhunec, h kateremu teži delovanje Cerkev in hkrati vir, iz katerega izvira vsa njena moč« (B. 10).

KRISTUS JE KRUH

Gospod je v svojem govoru v Kafarnau, kjer je obljubil ustanovitev zakramenta sv. Rešnjega Telesa, zelo jasno dejal: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel večno. Kruh pa, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta« (Jan 6, 51). Vsako živo bitje se mora hraniti, da ostane pri življenju, da more rasti, roditi sadove. Čim popolnejše je to novo bitje, bolj sestavljeno hrano mora imeti, da z njo obnavlja svoj organizem in njegove življenjske funkcije.

Podoben zakon velja tudi v milostnem, nadnaravnem redu. Nadnaravno življenje božjega otroštva smo preželi pri svetem krstu, za razvoj in rast pa tudi že ohranjanje tega življenja nam je potrebna milost, ki izvira iz Kristusovega zaslugenja na križu. Najodličnejša hrana je ravno evharistija, »Kristusovo meso«.

Vendar pa je med naravno hrano in evharistično hrano velika razlika: v naravnem redu organizem hrano asimilira, spremeni v svoje telo, evharistična hrana pa stori, da kristjani postajamo vedno bolj

podobni Kristusu, s katerim se hranimo. Seveda se to upodabljanje v Kristusa ne vrši avtomatsko, magično, ampak po meri sodelovanja prejemnika evharistije. Kolikor bolj zavzeto in goreče sodelujemo z milostjo, ki jo v evharistiji prejemamo, toliko sveteljši, krepostnejši postajamo.

KRUH, KI SE LOMI

Z izrazom »kruh, ki se lomi« je dobro naznačen daritveni značaj evharistije. Namesto »se lomi« bi lahko rekli »se daruje, žrtvuje«. Še bolj očitno je daritveni značaj izražen pri spreminjenju vina, o katerem je Jezus rekel: »To je moja kri, ki se preliva...« V jeruzalemskem templju se je opravilo največ krvavih daritev, ko so jagnjeta in druge daritvene živali zaklali, da je iz njih iztekla kri. Tudi Kristus je preliv svojo kri, najprej že na getsemanskem vrtu, kjer je potil krvavi pot, potem pri bičanju, kronanju s trnovno krono, pri pribijanju na križ in še po smrti, ko so mu prebodli srce, da je iz njega pritekla kri in voda.

Z grehom si grešnik prilašča neko pravico, ki je v nasprotju z božjo voljo, z naravnim redom. Zadoščenje, poravnava prihaja po odpovedi, po žrtvi, ki jo je najodličnejši zastopnik Adamovega rodu, učevočeni božji Sin, čisto prostovoljno vzel nase. Tako bo evharistija za vse čase najlepši dokaz božje ljubezni, ki se po Kristusu žrtvuje v naše odrešenje.

Evharistična daritev svete maše je za nas tudi močna spodbuda, da hodimo po Kristusovih stopinjah. Na križu se je Kristus sam daroval, pri maši pa se s Kristusom darujejo nebeskemu Očetu tudi mašnik in vsi udeleženci. Kot Kristusovi udje morajo v svoji duši obuditi pripravljenost podrediti se Očetovi volji, kakor Kristus, ki je v getsemanskem vrtu molil: »Ne moja, tvoja volja se zgodi« (Lk 22, 42).

ZA NOVI SVET

Kaj naj pomenijo te besede? Kristus, ko je ustanavljal evharistijo, gotovo ni imel pred očmi tehničnega in znanstvenega napredka sveta, ampak zveličanje, odrešenje človeškega rodu. »Novi svet« je tisto, kar je prišel pripravljat Kristus, končna dopolnitev sveta, ko bosta »novo nebo in nova zemlja, kjer prebiva pravičnost« (2 Petr 3, 13). Evharistija je srce, središče, najsvetejše, kar imamo na zemlji, zato je predvsem in najbolj usmerjena na prihod novega poveljanega sveta. V koncilski konstituciji o Cerkvii beremo: »Poslednji časi so torej že prišli in prenovitev sveta je že določena in na neki stvarni način že vnaprej izvršena. Cerkev je namreč že na tem svetu odlikovana z resnično, čeprav nepopolno svetostjo. A dokler ne bo novih nebes in nove zemlje, kjer prebiva pravičnost, nosi potujoča Cerkev v svojih zakramentih in ustanovah, ki spadajo v sedanjí vek, podobo tega sveta, ki preide« (C 48, 3).

—jz

PRILOŽNOST ZA RAZMIŠLJANJE

Letošnji vpis v osnovne šole

Zaključeni so vpisi otrok v prvi razred osnovnih šol za leto 1981/82. Na kaki šoli bo morda še manjša sprememba, bistveno se pa položaj ne bo spremenil. Podoba vpisov je naslednja:

Goriška pokrajina

Didaktično ravnanje Gorica: Gorica ul. Brolo 14 (lani 14); ul. V. Veneto 11 (26); Standrež 12 (16); Podgora 4 (5); Pevma 8 (5); Števerjan 14 (9); Plešivo 5 (1). Skupno 66, lani 76.

Didaktično ravnanje Dobrodo: Dobrodo 11 (17); Jamlje-Dol 5 (8); Sovodnje 7 (12); Rupa-Pec 4 (9); Vrh 4 (6); Ronke 3 (7). Skupno letos 34, lani 59.

Celotna Goriška: Skupno letos vpisanih 100 otrok, lani 135. Torej 35 manj v prvih razredih!

Tržaška pokrajina

Didaktično ravnanje Nabežina: Medjvas, Devin, Sesljan 8 (lani 5); Cerovlje, Mavhinje 6 (6); Sempolaj 4 (13); Slivno-Nabežina 6 (12); Salež-Zgonik 17 (13); Gabrovce 0 (2); Brišički 0 (4). Skupno 41, lani 55.

Didaktično ravnanje Opčine: Sveti Križ 3 (3); Prosek 8 (18); Opčine 26 (25); Repentabor 8 (8); Trebče 7 (6); Gropada 7 (7); Bazovica 7 (15). Skupno 66, lani 82.

Didaktično ravnanje Rojan: Barkovlje 1 (6); Rojan 5 (12); Sv. Ivan 8 (10); Katinara 8 (8). Skupno 22, lani 36.

Didaktično ravnanje Sv. Jakob: Ul. sv. Frančiška 5 (7); ul. Donadoni 11 (9); Sv. Jakob 7 (9); Skedenj 3 (10); Sv. Ana 8 (6). Skupno 34, lani 41.

Didaktično ravnanje Dolina: Boršt 6 (3); Ricmanje-Domjo 8 (15); Boljunec 5 (13); Dolina 6 (7); Mačkolje 8 (8); Zavljekorošci 7 (10). Skupno 40, lani 57.

Celotna Tržaška: letos so vpisani v prve razrede 203 otroci, lani 271. Padec od lani do letos 68 otrok!

Na vseh slovenskih osnovnih šolah je bilo lani vpisanih v prvi razred 406 otrok, letos 303. Padec vpisanih v prvi razred

znaša torej 103 otroke.

To so številke, ki utegnejo imeti kako manjšo netočnost, glavna podoba pa drži: vpis otrok v prve razrede osnovnih šol je v enem letu padel za 25 % ali za eno četrtno. Padec je treba pripisovati predvsem manjšemu številu rojenih otrok, to je biološkemu izumiranju slovenskih družin. Izvedenci pravijo, da se bo padanje v naslednjih letih še stopnjevalo, ker je v slovenskih družinah vedno manj otrok. Res je, da je padanje rojstev opazno tudi v italijanskih družinah, vendar je vprašanje, ali res v tolikšni meri kot pri nas. Zlasti velja to za goriške vasi, kjer je vpis v prve razrede padel kar za 35 % v primerjavi z lanskim letom. Po manjšem številu otrok se odlikuje posebno goriško mesto (15 manj vpisanih), Standrež (4), Sovodnje (5), Dobrodo (6). Dobro se drži Števerjan, kjer je število otrok v prvi razred poraslo za 5 enot. Števerjan in Plešivo (4) sta šoli na Goriškem, kjer je poraslo število vpisanih v prvi razred.

Na Tržaškem je poraslo število vpisanih v šoli Medjvas, Devin, Sesljan (3), Salež-Zgonik (4), v ul. Donadoni (2), pri Sv. Ani (2), v Borštu (3). Občuten padec pa beležijo v Sempolaju (9), v Slivnem-Nabežini (6), na Proseku (10), v Bazovici (8), v Rojanu (7), v Škedenju (7), v Ricmanjih-Domju (7), v Boljuncu (8). Tudi na Tržaškem gre za večje slovenske vasi, kjer je vedno manj otrok.

Ponavljamo: Ta pojav bo šel na naših šolah neizbežno naprej. Do kdaj? Letos so prav v slovenskih vseh z ogromno večino potrdili veljavnost zakona 194 o splavu. Ali se bomo torej sami uničili? Pregovor pravi: Bog ne plačuje vsako soboto, plačuje pa prav gotovo. Nasilje zoper naravo se ne maščuje takoj, maščuje se pa prav gotovo. Naj bi se ob teh številkah vsi odgovorni zamislili. Rodnost v slovenskih družinah je namreč tako nizka, da smo zašli v biološko izumiranje.

Glas sv. očeta na trgu sv. Petra

Tudi zadnjo nedeljo so mogli tisti, ki so se zbrali opoldne na trgu sv. Petra, slišati papežev glas, ki so ga prejšnji dan posneli na magnetofonski trak v bolnišnici Gemelli.

V prvem delu nagovora, ki je trajal 12 minut in pol, je Janez Pavel II. omenil 34. mednarodni evharistični kongres v Lurdu, ki se je pričel ta četrtek 16. junija. »Imel sem namen biti zraven zadnje tri dni kongresa,« je dejal sv. oče; »namesto okrog mene se v duhu zgrnite, kakor bom storil jaz, okrog papeškega odposlanca kardinala Bernardina Gantina, ki bo vodil kongres na temo »Jezus Kristus, kruh, ki se lomi za novi svet«.

Nato se je sv. oče spomnil od rdečih brigadistov umorjenega inž. Talierea ter pozval teroriste, naj prizaneajo svojim ugrabljencem, zlasti odborniku za urbanistiko v Neaplju Ciru Cirillo in bratu skezanega brigadista Pecija, Robertu, ki so ju, kot znano, samozvani delilci pravice obsodili na smrt. Po kardinalu Casaroliju pa je sv. oče izrazil svoje sočutje ter obljubil molitve za rešitev moža Cirillovi ženi in družini.

Sv. oče je pred izrednim kongresom poljske komunistične partije naslovil tudi javno pismo na vse svoje rojake, ki morajo sami odločiti o usodi svoje domovine. »Ne bom nehal prositi Boga, da se ob tej preizkušnji obnove vse razvija ob spoštovanju človeških in narodnih pravic.«

Med neurjem, ki se je razplamtelo nad genovskim pristaniščem je strela udarila v japonsko petrolejsko ladjo, ki je že končala z iztovarjanjem nafte. Strela je povzročila eksplozijo v prostorih, kjer so stroji in v enem od ladijskih rezervoarjev. Izbruhnil je požar, ki se je po razlitu nafte razširil tudi na morje in oplazil še zraven stoječo jugoslovansko petrolejsko ladjo. Na japonski ladji je od 33 mornarjev 6 izgubilo življenje. Vsi so bili Južni Korejci.

Nova vlada je prejela zaupnico

Korak nazaj z ozirom na Cossigovo in Forlanijevo vlado pa pomeni Spadolinijeva izjava o reševanju problema slovenske manjšine v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji. Ta problem je na kratko odpravil z enim stavkom: »Vlada je tudi dobro seznanjena s specifičnostjo in zapletenostjo problemov Doline Aosta in Furlanije-Juljske Benečije.«

To je bilo vse, kar je znal povedati Spadolini o nas Slovencih. Nasprotno sta oba, Cossiga in Forlani v svojem programu vsaj obljubila, da bo vlada predložila osnutek globalnega zaščitnega zakona za Slovence, čeprav kasneje te svoje obveze nista uresničila. Spadolinijeva vlada pa ni niti smatrala za potrebno, da nudi vsaj tako obvezo.

Zaradi tega so Spadolinija v razpravi po njegovem govoru krepko prijeli kar trije poslanci iz naše dežele: Gruber-Benco, Cuffaro in Fortuna. Na vse te očitke je Spadolini vedel povedati le, da je šele postal predsednik vlade in še ni imel časa preveriti, kaj bo treba narediti. Vse torej kaže, da Slovenci v Spadoliniju nismo dobili posebnega prijatelja.

POSEG SENATORJA FONTANARIJA ZA ZAŠČITO SLOV. MANJŠINE

V razpravo o programskih izjavah nove vlade, je v sredo 8. julija posegel tudi senator Fontanari od PPTT (Tridentinsko-tirolske ljudske stranke), ki je, kot znano, lani novembra vložil v parlamentu zakonski osnutek SSk za globalno zaščito Slovencev v Italiji.

Parlamentarec je k programu nove Spadolinijeve vlade, ki sploh ne omenja problema slovenske narodnostne manjšine v naši deželi, pozval vlado, naj čimprej za-

Novi predsednik italijanske vlade Giovanni Spadolini

dovoljivo uredi vprašanje zakonske zaščite slovenske narodnostne manjšine v Italiji.

Deželno tajništvo SSk ob tem z zadovoljstvom ugotavlja, da je omenjeni senator stvarno predložil vladi in parlamentu potrebo po zaščiti naše manjšine, kar je tudi rezultat plodnih odnosov in nedavnih pogovorov z njim o tem vprašanju.

V Gvatemali so neznanci umorili 52-letnega patra Marcella Maruzza, ki je pripadal frančiškanskemu redu. Doma je bil iz Monte Berico pri Vicenzi. Pred 20 leti je skupaj s svojim bratom dvojčkom, tudi frančiškanom, odšel v to srednjameriško državo, ki jo kot El Salvador pretresa socialno nasilje. »Kar se je zgodilo,« je dejal njegov brat, »je sad državljanske vojne, ki je v deželi. Ne ostane nam drugega kot moliti.«

Znak letošnjega 42. mednarodnega evharističnega kongresa v Lurdu

Tržaško romanje v Altötting

NA POT

V ponedeljek 6. julija jutraj je šlo 212 tržaških romarjev na petdnevno romanje in potovanje. Cilj romanja je bilo Marijino svetišče v Altöttingu na Bavarskem. Potovali smo s štirimi udobnimi avtobusi podjetja Collavini iz Vidma. Med romarji je bilo vedro razpoloženje. Srečavali so se znanci iz preteklih romanj. Na pot smo šli precej zgodaj, ker smo imeli pred sabo nad 500 km vožnje.

Kmalu po enajsti uri smo prispeli v Spittal, kjer smo imeli kosilo. V restavraciji so nam postregli dobro in hitro. Ker je bilo to v bližini pokopališča, smo nekateri obiskali grobove petih slovenskih duhovnikov, ki tam počivajo: Slapar, Burja, Škrb in Miklavčič. Grobovi so na vidnem mestu sredi pokopališča in lepo oskrbovani. Na spomenikih so slovenski napisi.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Salzburgu in sicer po slikoviti gorski avtocesti. Cesta je drzno speljana prek so tesk in dolin. Gorske pregraje pa so odstranili z dolgimi predori. Vožnja po tej avtocesti je precej draga, vendar prihrani mnogo truda. Pri Salzburgu smo se znašli na nemški meji. Uradniki se niso zanimali za potne liste, za avtobuse pa je bilo treba plačati precej slano cestnino, kar velja tudi za Avstrijo.

Znašli smo se na Bavarskem, ki je verjetno najbogatejša nemška dežela. Zemlja je valovita. Polja so skrbno obdelana, po ograjenih travnikih se pase lepa živina. Med polji so gozdnati predeli. Pravih vasi ni, pač pa velike posamezne kmetije.

Kmalu po 18. uri smo prišli v Altötting. Porazdelili smo se po štirih hotelih, tako da so bile avtobusne skupine skupaj. Sli smo pozdravit Marijo v njeno majhno romarsko svetišče, nato pa je bila večerja.

ALTÖTTING

Naslednje jutro nas je čakal obilen zajtrk, ob devetih pa smo imeli romarsko sv. mašo v kapucinski cerkvi sv. Konrada, ki je bil nekdanji vratar v istem kapucinskem samostanu. Somaševanje je vodil in nam govoril dr. Janez Zdešar, ki je prihitel iz Münchna, da nas je pozdravil. On vodi dušnopastirsko delo 14 slovenskih duhovnikov, ki delujejo med slovenskimi izseljenskim delavci v Nemčiji. Teh je menda 50.000. V govoru nas je vabil, naj posnemamo Marijo v njeni veri in njenem zaupanju v Boga. Dr. Zdešar se je žal takoj po maši moral vrniti v München.

V Altöttingu prikazujejo vsak dan v posebni dvorani barvni film o zgodovini Marijinega svetišča, pa tudi film o nedavnem papeževem obisku v tem kraju. Mnogi smo si ta dva filma ogledali. Zares sta zanimiva.

Popoldne smo se odpeljali v mesto Gurgshausen, ki slovi po velikem srednjeveškem gradu, ki kraljuje nad mestom. Obiskali smo grad in grajski muzej, ki nam je prikazal velik del bavarske zgodovine, pa tudi način nekdanjega življenja in dela. Zvečer smo se še enkrat skoraj vsi zbrali v cerkvi sv. Konrada k večerni maši, ki jo je daroval voditelj romanja župnik iz Sv. Križa g. Jože Kunčič.

MAUTHAUSEN

V sredo nas je čakala dolga pot. Zeleni smo obiskati Mauthausen, nekdanje koncentracijsko taborišče. Zgodaj smo se podali na pot. Kmalu smo se znašli na avstrijskem ozemlju in se vozili proti Linzu. Mauthausen je 25 km vzhodno od Linza. Taborišče je bilo izven vasi na griču. Pod gričem pa je kamnolom granita, kjer so taboriščniki lomili kamenje in ga po 186 stopnicah nosili na vrh griča. Mnogo internirancev je ravno pri tem nečloveškem delu izgubilo življenje, zato se stopnice imenujejo »stopnice smrti«.

Pri taborišču nas je čakal izseljenski duhovnik Ciril Lavrič, ki je prinesel pozdrave škofa iz Linza. V dvorani nad nekdanjo pralnico smo imeli sv. mašo. Govoril je g. Lavrič in sicer o pomenu trpljenja. Verjetno je bila to najbolj občutena sv. maša na vsem potovanju.

Po maši smo si ogledali taborišče. Razstavljene so številne slike in spominki na preteklost. Vse skupaj nas je zelo pretreslo. Med nami je bilo celo nekaj mož, ki so sami doživljali strahote tega taborišča, drugi pa so tukaj izgubili svoje sorodnike.

Kosilo smo imeli v Linzu, potem pa smo se po avtocesti odpeljali proti Salzburgu in nato nadaljevali pot v Altötting.

SALZBURG - CHIEMSEE

V četrtek je bil na programu obisk Salzburga in jezera Chiemsee. Pred odhodom smo imeli romarsko mašo v cerkvi sv. Konrada. Somaševanje je vodil župnik

iz Mačkolj g. Franc Vončina, govoril pa je škofov vikar dr. Lojze Škerl. Vabil nas je, naj molimo in delamo za duhovniške poklice.

V Salzburgu smo spet imeli za vodiča g. Cirila Lavriča. V starem delu mesta smo se znašli v taki gneči turistov, da si je to težko predstavljati. Ogledali smo si starodavno stolnico in okolico. Mnogi so šli na grad, odkoder je krasen razgled po vsem mestu. Bali smo se, da se bo kdo v gneči zgubil. Prijetno smo bili presenečeni, da smo se prav vsi znašli za kosilo v restavraciji na železniški postaji.

Po kosilu smo zapustili Avstrijo in se podali nazaj v Nemčijo. Meja je takoj za mestom. Peljali smo se proti jezeru Chiemsee, ki je povezano z našo narodno zgodovino. Na otoku jezera sta živila kot talca kneževiča Borut in Hotimir. Upali smo, da se bomo peljali na otok, a je po manjkanje časa to preprečilo. Nadaljevati smo morali pot proti Altöttingu. Utrujeni, a zadovoljni smo se znašli pri večerji in zaključili dan.

SLOVO

Že je bil tu petek, zadnji dan našega romanja in potovanja. Ob sedmih smo imeli romarsko mašo v župni cerkvi. Somaševanje je vodil g. Stanko Zorko in tudi povedal nekaj besed za slovo. Zahvalili smo se Bogu in Mariji za vsa doživetja.

Tik pred odhodom smo se zbrali v romarski cerkvi in se poslovili od Marije. Zapeli smo ganljivo poslovilno pesem: Vse prepeva. Nato smo zapustili milostni kraj. Ob 10. uri so avtobusi odpeljali. Kosili smo ponovno v Spittalu v isti restavraciji kot prvi dan.

Bali smo se, da bomo našli dolgo vrsto avtomobilov na meji, kakor smo jih videli, ko smo v ponedeljek prišli v Avstrijo. K sreči je bil prehod v naši smeri prazen, kolona avtomobilov pa je bila v nasprotni smeri iz Italije v Avstrijo. Še enkrat smo se ustavili v Carniji pred vstopom na avtocesto. Domov smo se vrnili že pred deveto uro zvečer, kar se menda še ni zgodilo pri nobenem skupnem romanju.

Rad bi se razložil, zakaj nismo imeli nobene skupne maše v romarski cerkvi v Altöttingu. Romarska cerkev je sredi trga, a je tako majhna, da je v njej prostora za 80 ljudi. Je pa vedno polna romarjev in maše se vrstijo druga za drugo. Vse stene svetišča znotraj in zunaj so prekrivane z zahvalnimi podobami. Zunaj cerkve je mnogo velikih lesenih križev, ki jih prinašajo posamezni romarji ali romarske skupine. Ker je romarska cerkev tako majhna, so za večje romarske skupine na voljo druge štiri prostorne cerkve.

Poseben ton letošnjemu skupnemu romanju je dajala večja skupina osnovnošolskih otrok, ki je bila z nami.

Vreme smo imeli vse dni romanja ugodno. Na potovanju ni bilo nobenih posebnih zapletljajev, razen precej dolgih formalnosti na avstrijsko-nemški meji, kar nas je presenetilo.

Romarji so se počutili dobro in so že vpraševali, kam bomo romali prihodnje leto. Seveda na to vprašanje še ne moremo odgovoriti.

S. Z.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Pred tremi leti, 8. julija 1978 je bil sedanji predsednik Italije Pertini s plebiscitarno večino 832 glasov od 995 prisotnih v rimskem parlamentu izvoljen za poglavarja države. V tem času se je zvrstilo pet vlad, enkrat je bil razpuščen parlament, silno se je razbohotil terorizem, gospodarski položaj v Italiji se je zelo poslabšal in državo je pretreslo več škandalov. Zadnji med njimi je razkritje tajne lože P. 2. Značilno za Pertinija je, da se ves čas svojega predsedništva ni bal povedati svojega mnenja o vseh italijanskih in mednarodnih dogodkih. To mu je prineslo veliko simpatij v javnem mnenju, pa tudi precej kritik. Na splošno pa so vsi mnenja, da je doslej svojo državniško funkcijo dobro vršil.

■ V Tetovu, mestu, ki spada v SR Makedonijo, pa ima albansko prebivalstvo so neznanci trosili letake, v katerih pozivajo Albance k upor, povečujejo Albanijo in pravijo, da so Albanci v Jugoslaviji zatirani. V belgijskem mestu Namur pa je na sedežu albanskih izseljencev iz Jugoslavije »Abdulah Krasnići« izbruhnil podtaknjen požar, ki je sedež popolnoma uničil. Jugoslovanski krogi dolžijo za ta atentat albanske nacionaliste. Prav tako je prišlo do atentata v belgijski prestolnici Bruslju. Tam so protijugoslovansko usmerjeni Albanci vlomili v prostore kulturno-sportnega društva jugoslovanskih državljanov albanske narodnosti »Perparimik«, razbili vse pohištvo v klubu, vnetljive predmete skupaj s Titovimi slikami in jugoslovansko zastavo vrgli na kup, polili z bencinom in nato zažgali.

■ Na dvodnevni obisk ob začetku tega tedna je šel v Bonn francoski državni predsednik Mitterand. Spremljal ga je predsednik vlade Mauroy in več drugih ministrov, ni pa bilo med njimi nobenega od štirih komunističnih, ki so v francoski vladi. V Bonnu je imel z zahodnonemškim kanclerjem Schmidtom tri srečanja. V ospredju je bil pogovor o zasedanju sedmih zahodnih najbolj industrializiranih držav, ki bo 20. in 21. julija v Ottawi (Kanada). Evropske države naj bi do ZDA zavzele čimbolj enotno stališče. »Nikakega trdega nastopa«, je dejal Schmidt, »do ameriškega predsednika Reagana, temveč poziv na njegovo vest, naj premisli o učinkih, ki jih visoke ameriške takse povzročajo evropskemu gospodarstvu.«

■ Ves pretekli teden so se nadaljevali po nekaterih angleških mestih spopadi s policijo, ki jih je uprizarjala mladina bele in črne kože in kar je najbolj značilno, tega divjanja so se udeleževali predvsem mladi od 12. do 16. leta starosti. Ministrska predsednica Thatcherjeva je smatrala za potrebno, da se sestane z vodstvom policije, ki ima sedež v Londonu na Scotland Yardu.

■ Ob koncu tedna je prišlo do hudih nemirov tudi v Frankfurtu v ZR Nemčiji, v Zah. Berlinu in v Miamiu (Florida, ZDA). V Frankfurtu so desničarski elementi zažgali levičarsko knjigarno »Literarix«, v Berlinu so protestirali pripadniki »Alternativne liste« zoper špekulacije pri gradnjah in pomanjkanje stanovanj, v Miamiu pa so razgrajali črnici in napadali belce.

20-letnica Koroške dijaške zveze

V soboto 4. julija je bila v gostilni Šoštari v Globasnici na Koroškem slovesna proslava 20-letnice ustanovitve Koroške dijaške zveze. Ta mladinska organizacija, ki tesno sodeluje z Narodnim svetom koroških Slovencev in že od ustanovitve goji stike z mladinskimi organizacijami Slovencev v Furlaniji-Juljski Benečiji, je k sodelovanju pri proslavi povabila tudi Mladinsko sekcijo Slovenske skupnosti.

Mladinska sekcija se je dogovorila s Tržaškim mešanim zborom, ki ga vodi Tomaž Simčič, da ta mladinska pevska skupina, ki šteje okoli 45 članic in članov, nastopi na proslavi.

Tako se je v soboto 4. julija odpravil na Koroško avtobus mladih Tržčanov. V Celovcu so si ogledali prostore Koroške dijaške zveze, nato pa so se podali k vojvodskemu stolu na Gosposvetskem polju in v cerkev Gospe Svete. Ob spomenikih zgodnje slovenske zgodovine so udeleženci poslušali kratke prikaze o koroški zgodovini in sedanjem političnem in družbenem položaju. Zadelala je tudi slovenska pesem.

V Globasnici se je prireditev začela z govorom sedanjega predsednika Koroške dijaške zveze Sigija Kolterja. Nato je povedal nekaj misli predsednik NSKS dr. Matevž Grlic, ki je bil med soustanovitel-

lji mladinske organizacije. Poudaril je, kako je mnogo nekdanjih članov danes na odgovornih mestih med koroškimi Slovenci. V imenu mladinske sekcije Slovenske skupnosti je prisotne pozdravil in jim čestital ob obletnici Ivo Jevnikar. V kratkem govoru je omenil tudi sedanje stanje prizadevanj za globalno zaščito in pa potrebnost tesnega sodelovanja mladih pripadnikov slovenskega naroda, ki jih meje ne morejo ločevati. V imenu skupine Beograščanov, ki so sodelovali pri prireditvi, je govoril Peter Damjanovič.

Kulturni spored je obsegal lutkovno predstavo Trdoglavček v izvedbi odseka KDZ »Lutke Mladje«, nastop Tržaškega mešanega zbora pod vodstvom Tomaža Simčiča in folklorno predstavo mladinske skupine iz Novega Beograda. Tržaški pevci in pevke so zapeli vrsto slovenskih in tujih umetnih pesmi. Napovedoval je Marko Tavčar.

Prireditve v Globasnici pa je bila tudi priložnost za navezovanje novih prijateljskih stikov in utrjevanje starih poznanstev. V celoti je izlet Mladinske sekcije SSK prav dobro uspel.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Novosti o zdravljenju alkoholizma

Ljudska modrost nam je posredovala o alkoholizmu rek, da se »pijanec spreobrne, ko se v jamo zvrne«. In do nedavnega je res veljalo, da za alkoholika ni pomoči. Znanost k sreči napreduje in je tudi za to bolezen našla možnost za ozdravljenje.

Predvsem ni res, da ni dosedaj nihče ozdravel od te bolezni; računajo, da je v naših krajih 15 % prebivalstva spremeni obnašanje in preneha s pitjem tudi brez posega zdravnika: gre za srečno kombinacijo raznih dejavnikov, od katerih mnogih sploh ne poznamo.

Tako srečno naključje doleti samo nekatero. Zato ostaja ogromno število tistih, ki pijejo naprej. Računajo, da je v naših krajih 15 % prebivalstva pije čez mero in lahko ob vsakem trenutku izgubi kontrolo nad alkoholom, ki ga uživa — in to je že alkoholizem. 50 % prebivalstva pije umirjeno.

Nove oblike zdravljenja izhajajo predvsem iz nove definicije zdravja: to ni samo odsotnost vsake bolezni, ampak zadovoljivo ekonomsko, socialno in zdravstveno stanje človeka. Zato je alkoholik, kdor povzroča žalost in obup v svoji družini zaradi pitja, tudi če še nima telesnih bolezenskih znakov alkoholizma. Isto velja za osebo, ki zaradi pitja ne more dobro opravljati svojega poklica.

Alkoholik je tako odvisen od alkohola, da ne more biti daljši čas brez njega in kar je najvažnejše, izgubi kontrolo nad količino; to pomeni, da alkoholik sklene npr., da bo šel v bar in spil osminko vina, v resnici pa spi liter ali več.

Ko nekdo začne piti, postaja za alkohol tolerant, to se pravi, da njegov organizem sprejema vedno večje količine alkohola. Ko toleranca za alkohol ne narašča več, nastopi alkoholizem. V zadnjih fazah bolezni toleranca pada.

Alkoholizem povzroča okvare na skoraj vseh organih, največ na jetrih, želodcu, spolnih organih in na živčnem sistemu.

Pri zdravljenju alkoholizma izhajamo iz načela, da ni bolan samo tisti ki pije, ampak vsa njegova družina; bolno je tudi okolje, v katerem človek živi in ki mu omogoča, da pije čez mero. Zato se mora zdravit vsi družinski člani in če mogoče še delodajalec in delovni tovariši.

Govor tržaškega škofa na Vejni

Letošnjo ekumensko slovesnost v Marijini cerkvi na Vejni, ki je bila v nedeljo 12. julija, je vodil tržaški škof Bellomi. V svojem govoru v slovenščini je opozoril številne naše vernike na tri velike krščanske ideale, ki so bili dragi sv. bratoma: katoliška zavzetost, skrb za oblikovanje duhovnikov in vključevanje evangelija v ljudsko kulturo.

Sv. Cirila in Metoda je ves čas življenja, čeprav sta se rodila v Grčiji in se je že pripravljala ločitev Carigrada od Rima, odlikovala zvestoba rimskemu škofu, pa- pežu. Zato sta se v vseh zadevah apostol- skega delovanja vedno obračala na Rim in si tam izposila uporabo slovanskega jezika v bogoslužju, ki sta ga vpeljala.

Nato je msgr. Bellomi opozoril na skrb sv. bratov za oblikovanje mladih duhov- nikov v domačem jeziku. Dejal je:

Proti letu 850 je knez Rastislav poslal svojega poslanca v Carigrad z nalogo, da tam prosi za škofa in za misijonarje, ki znajo govoriti v jeziku njegovega naroda. Izbrana sta bila Ciril in Metod, ki sta, čeprav iz Soluna, poznala slovanski jezik.

Zanimivo je vedeti, za kaj sta se odloči- la, da bi lahko postavila temelje novi Cer- kvi. Odločila sta se za pridiganje in za oblikovanje mladih duhovnikov. Lahko bi to tudi takole izrazili: pripraviti, da bi ti s svojim pridiganjem ustvarjali skupnost.

Pot, ki sta jo izbrala sveta brata, je zelo važen nauk, ki ga moramo sprejeti tudi mi. Vse najboljše sile krščanske skupno- sti, vse najbolj sposobne osebe, vsa sre- stva, pa naj bodo še tako draga, moramo dati za rast duhovniških poklicev. Vse drugo bo sledilo. In če res ni druge poti in izbire, potem pa moramo le imeti toliko poguma, da pustimo vse drugo ob strani in da se vsi posvetimo skrbi in delu za nove duhovnike. Samo tako so Cerkev za- gotovljeni trajnost, njeno poslanstvo in služba ljudem.

Ciril in Metod bolj kot kdaj prej dvigata svoj glas z odločnim in plodnim delom in nas opozarjata na to, kar moramo storiti tudi mi. Naši Cerkev, predvsem naši slo- venski skupnosti, je prišla voda že do gr- la. Ni več duhovnikov. Ne moremo več čakati. Ne smemo se zgubljati v besediče- nju in v drugem delu, ki je sicer potreb- no, a ne tako nepreklicno potrebno.

Danes je za nas prav zaradi tega tudi dan za duhovne poklice, a to s prav po- sebnim namenom: z namenom, ki ga je škof, ki nam govori, začrtal in predložil. To se pravi: bodimo vsi združeni, zaupno in pogumno; vsi povezani v molitvi in pri natanko določenem delu za oblikovanje in poklicno usmeritev mladih.

Tržaški škof je nato omenil prizadevnost sv. Cirila in Metoda za pospeševanje in krepitev krajevne kulture. Ciril je Mo- ravanom in drugim Slovanom iznašel pra- vopis in začel prevajati v slovanski jezik bogoslužne knjige. Metod je po njegovi smrti s tem delom nadaljeval.

Msgr. Bellomi je s tem v zvezi poudaril važnost materinega jezika in dejal:

Sveta brata sta predvsem hotela in tudi dosegla, da je ljudstvo molilo v materinem jeziku. Prepričana sta namreč bila, da sa- mo materin jezik daje možnost osebi, da svoja najboblja srčna čustva tudi izpove; da je materin jezik tisto potrebno sred- stvo, s katerim je mogoče resnico jasno razložiti in si jo notranje osvojiti.

Tudi to je razlog, in sicer zelo upravi- čen razlog, da ju imenujejo apostola Slo- vanov. Resnično sta ljubila ljudi, h kate- rim sta bila poslana. Zato sta se jim po- polnoma predala in se z njimi tako zlila, da sta sprejela njihovo čustvovanje, govo- rico, navade in izročila.

S tem sta dala svetel zgled razumnosti

in ljubezni ter tako začrtala edino pot, vedno odprto in zanesljivo, ki združuje evangelij in kulturo, a ki istočasno upo- števa medsebojno različnost, jo postavlja na pravo stopnjo vrednot in tako dosega večjo moč za človekov vzpon po božjem načrtu.

Zahvalimo se torej danes s to sv. mašo še enkrat Gospodu za izredni dar svetih bratov Cirila in Metoda! In tudi obljubi- mo, da jima bomo sledili v zvestobi do Cerkev, v ljubezni do vseh ljudi in v apo- stolski zavzetosti za duhovne poklice. De- vica Marija v tem svetišču pa naj nam izproši zaupanje, moč, enotnost in načrtih in plodnost pri delu!

Zahvala iz Vatikana

Ob letošnji obletnici Marijinega svetišča na Vejni je Marijina družba poslala sv. očetu v Rim pozdravni telegram. Državno tajništvo je 17. junija naslovilo zahvalno pismo na tržaškega škofa. Telegram je bil napisan v slovenščini, odgovor smo dobili v latinskem jeziku.

Sedaj za zgodovino in predvsem »za ogledalo teh težkih dni in za spomin« (Ivan Cankar) oba dopisa objavljamo:

Telegram:

Sveti Oče - Marijina družba in slovenski verniki zbrani v Marijinem svetišču na Vejni vas sinovsko hvaležno pozdravljamo - Molimo za vaše zdravje - Prosimo da bi darovali svoje trpljenje tudi za nas - V upanju da vas bomo v velikem številu zopet kdaj pozdravili prosimo za vaš očetovski apostolski blagoslov.

Zahvalno pismo iz Rima:

Preč. gospodu Lovrencu Bellomiju, ško- fu tržaškemu.

Prečastiti gospod! Marijina družba (ul. Risorta 3) in slovenski verniki zbrani v Marijinem svetišču na Vejni pri Trstu so poslali svetemu očetu pozdravni telegram. Želeli so mu popolno ozdravljenje in ob- ljubili pomoč v vztrajni molitvi.

Prečastiti gospod! Blagovoli izraziti vo- ditelju Marijine družbe in vsem udeležem- cem zahvalo svetega očeta; vsem podeljuje svoj apostolski blagoslov, ki naj bo za- gotovilo nebeških darov.

Ko ti to sporočam, porabim priložnost in te vdano pozdravljam.

Martini, subst. v Državnem tajništvu

Izredni delivci sv. obhajila

V Neaplju je 636 izrednih delivcev sv. obhajila; med njimi je kar 614 redovnic in le 22 laikov. Ugotovili so, da je služba izrednih delivcev sv. obhajila premalo po- znana. Kandidati za to službo morajo ime- ti tudi zadostno pripravo. Ljudi pa je tre- ba poučiti o vlogi izrednih delivcev, da jih radi sprejmejo.

SLOVENSKA SKUPNOST — SEKCIJA DEVIN-NABREŽINA

prireja

NAŠ PRAZNIK

ki bo v Nabrežini na igrišču »Sokola«.

Sobota 18. julija: ob 18. uri odprtje kioskov; ob 19. uri na- stopita mešani pevski zbor »KOROTAN« in folklorna skupina »KRES« iz Clevelanda (ZDA); ob 21. uri ples ob zvokih ansambla »Galebi«.

Nedelja 19. julija: ob 18. uri odprtje kioskov; ob 19. uri koncert nabrežinske godbe na pihala in govor časnika dr. D. Legiša; ob 21. uri ples z ansamblom »Iga Radoviča«.

Vabljeni vsi Slovenci!

tržaške novice

Nastop zbora »L. Bratuž« v Trstu

V Marijinem domu v ul. Risorta 3 v Trstu je bil 27. junija koncert mešanega zbora »Lojze Bratuž« iz Gorice. Organiziralo ga je Šentjakobsko kulturno društvo. Dogodek je bil pravo presenečenje, saj v prostorih omenjenega Doma nismo bili vajeni poslušati samostojnih koncertov, poleg tega pa so bili organizatorji novo, oziroma znova obujeno društvo. Občinstva bi lahko bilo kaj več, a treba je upošte- vati, da je bila poletna sezona takrat že v polnem teku.

Zbor »Lojze Bratuž«, ki ga vodi Stanko Jerčič in ki je v zamejstvu znan kot ena najboljših pevskih skupin, je predstavil pester program, klasično razdeljen na tri dele. V prvem delu smo poslušali rene- sančne in druge mojstre klasične polifo- nije, v drugem pretežno sodobne skladbe, v tretjem pa slovenske narodne. Ves potek izvajanja je smiselno povezovala Marija Češcut.

Ne da bi se spuščal v podrobno analizo posameznih skladb, lahko rečem, da je goriški zbor znova pokazal vrsto njemu lastnih kvalit, od natančne intonacije prek finega zvoka do smiselnega muzici- ranja. Zdi se mi, da zboru resnično naj- bolj ležijo skladbe 16. in 17. stoletja. Za- nimivi sta bili tudi skladbi, ki ju je na- pisal dirigent sam, Pod križem in Drevo. Slednja se poslužuje zelo modernih pri- jemov.

Zboru se je v imenu Šentjakobskega društva že pred koncertom zahvalil g. Šu- ligoj, a tudi s strani občinstva prisrčna hvala za prijetni glasbeni večer! - tč.

Ekumensko potovanje v Dalmacijo, Bosno in Slovenijo

Javiti moramo nekaj manjših sprememb in popravkov v zvezi s prvotnim načr- tom potovanja. Glavna sprememba je v trajektu do Dubrovnika. Ker so na tra- jektu iz Reke vsa mesta zasedena za ves mesec avgust, smo se morali odločiti za trajekt iz Ancone, ki odrine v Dubrovnik v ponedeljek 24. avgusta popoldne. Zato se bo potovanje začelo tega dne zjutraj v smeri proti Anconi. Kratka postanka bosta v Pomposi in Ravenni, daljši pa v Loretu, kjer bo tudi kosilo in sv. maša.

V torek 25. avgusta je predviden obisk Dubrovnika, rojstnega kraja bl. Leopolda Mandića v Herceg-Novem in Boke Kotorske.

V sredo 26. avgusta bomo na poti v bo- sensko prestolnico Sarajevo s postankom

Kolonkovec

Ta kraj nad Trstom je zadnje čase sto- pil pred javnost zaradi znane zadeve raz- lastitve naše zemlje. Mnogo se je o tem že govorilo in pisalo. V zvezi s tem naj dodamo, da smo imeli spomladi na pobu- do prizadetih domačinov sv. mašo na tej zemlji, ki naj bi jo prerastle betonske zgradbe.

Mašni oltar je bil postavljen na plugu, na obeh straneh oltarja sta stala po en traktor, na levi strani pa je bila na kolu pritrdjena suha trta, simbol uničenja naših zemljišč. Mašne molitve, pridiga, prošnje in petje, vse je bilo v znamenju tega žalostnega dogodka. Ob koncu maše je spre- govoril domačin Lojze Debelis, ki je nav- zočim razložil potek in neuspešni konec te dolge in brezupne borbe. Med mašo je ves čas deževalo, tako da je bil okvir te maše še turobnejši.

Vendar, nikar misliti, da se pri nas godijo samo žalostne stvari! Naše prosvet- no društvo je dalo pobudo za tečaj slo- venskega jezika, ki se je nato tudi začel na začetku šolskega leta. Skrbno ga je vodila učiteljica Silva Kodrič, obiskovalo pa ga je 27 otrok in mladih.

Na vigilijo sv. Ivana je isto društvo pri- pravilo kresovanje, združeno s kulturno prireditvijo. Na začetku je nastopil doma- či pevski zbor, čeprav skromen in zapel nekaj pesmi. Poleg njega so zapeli tudi otroci iz Škedenja, ženski pevski zbor »Tab- bor« z Opčin pod vodstvom prof. Grgiča pa je dal pevskim točkam še poseben umetniški pridah. Najbolj pa je občinstvo zadovoljil folklorni nastop otrok iz Šked-

v Mostarju.

V četrtek 27. avgusta smo ves dan v Sarajevu.

V petek 28. avgusta je predviden obisk v Maglaju, kjer je nastalo prvo večje sve- tišče v čast bl. Leopolda Mandića, ki ga obiskujejo katoličani, pravoslavni in mu- slimani. Torej novo ekumensko središče. Istega dne si bomo na poti v Osjek ogle- dali katedralo škofa Strossmayerja v Djakovem.

Sobota 29. avgusta je določena kot dan postanka in oddiha v Osjeku, kjer so prav tako zgradili večjo cerkev v spomin bl. Leopolda Mandića. Predvideno je srečanje s slovenskimi sestrami, ki delujejo v Osjeku.

V nedeljo 30. avgusta je dan našega po- vratka v smeri Varaždina in Ptuja po Dravskem polju ob ogrski meji. Poleg Pt- uja bo morda še čas za ogled Maribora in obisk Slomškovega groba.

Zadnji dan potovanja, ponedeljek 21. avgusta, je predvidena sklepna služba bož- ja na Ptujski gori; zadnje kosilo bo v Rogaški Slatini, odkoder se bomo prek Celja in Ljubljane vrnili domov.

Z ozirom na to, da je potovanje nekoli- ko daljše in je plačilo vseh hotelskih uslug predvideno v dolarjih, se cena po- tovanja nekoliko zviša, namreč na 400.000 lir. Rok za vpisovanje je določen za konec julija pri odbornikih in odbornicah ACM ter pri duhovnikih in v Domu Leopolda Mandića pri Domju, tel. 820356. Ker je precejšnje povpraševanje za to ekumen- sko potovanje in so mesta v avtobusu omejena, pohitite z vpisovanjem.

nja, ki so v slikovitih narodnih nošah in ob narodnih motivih izvajali stare ples.

Med rajanjem otrok je zagorel kres. Ob njem so se po kulturni prireditvi zbrali vsi navzoči in si ob petju in živahnem kretanju okoli ognja dali duška svojemu slovenstvu. Prav je in hvalevredno, da smo spet iz ropotarnice iznesli na svetlo tudi naše častitljive navade. - D. S.

Iz Slovenije

Smrt teološkega znanstvenika

V starosti 54 let je umrl 5. julija po težki bolezni na posledicah tumorja v glavi profesor in dekan teološke fakultete v Ljubljani dr. Stefan Steiner. Po rodu iz Beltincev v Prekmurju je maturiral na gimnaziji v Murski soboti, bogoslovne študije pa je dokončal v Ljubljani. Duhov- nik je postal leta 1953. Od 1958 do 1965 je bil na specializaciji iz katehetske, pasto- ralne in moralne teologije v Rimu, kjer je tudi leta 1961 doktoriral iz bogoslovnih ved. Leta 1965 je začel predavati moralno teologijo na teološki fakulteti v Ljubljani. Leta 1978 je bil prvič izvoljen za dekana na tej fakulteti, lani pa ponovno.

Rajni prof. Steiner je bil zelo nadarjen in nadvse delaven kot duhovnik in kot znanstvenik ter priljubljen profesor bo- goslovcev. Napisal je številna znanstvena dela. Sodeloval je v reviji »Cerkev v se- danjem svetu«, v listu »Družina« in dru- god. Bil je odličen predavatelj. Večkrat je prišel tudi med nas na Tržaško in Gori- ško, kjer je predaval našim izobražencem.

V ponedeljek 6. julija je ležal v kapeli teološke fakultete v Ljubljani, kjer je popoldne opravil mašo zadušnico veliki kancler fakultete nadškof dr. Alojzij Šu- štar in se mu v govoru zahvalil za veliko opravljeno delo. Naslednji dan so truplo prepeljali v rojstni kraj Beltince. Tudi tu je pogrebno slovesnost vodil nadškof Šu- štar. Ob njem sta bila še škofa Kramber- ger in Lenič. Pogreba se je udeležilo 180 duhovnikov. Dolgo sožalno brzojavko je poslal iz Beograda apostolski pronuncij Cecchini. Tudi Mitja Ribičič, predsednik SZDL in Dušan Šinigoj, predsednik Ko- misije za odnose z verskimi skupnostmi sta poslala sožalni brzojavki dr. Suštarju. Vsekakor je dosti prerana smrt dr. Stei- nerja za slovensko Cerkev velika izguba.

Nove provincialke sester v Sloveniji

Za nove provincialne

Folkorna skupina »Kres« iz Clevelanda, ki bo to nedeljo 19. julija ob 20.30 nastopila v Katoliškem domu v Gorici s slovenskimi in drugimi ljudskimi pesmi. Nastopil bo tudi mešani pevski zbor »Korotan«, prav tako iz Clevelanda, ki ga vodi Franček Gorenšek

Mavhinje

Romarski izlet. V četrtek 2. julija smo se odpravili na romanje v Marijino svetišče Madonna della Corona ob Gardskem jezeru. Romanje je bilo namenjeno predvsem cerkvenim pevkam, ki se trudijo za lepo petje pri bogoslužju. Vseh romarjev je bilo 52, ker so se nam pridružile še nekatere pevke iz bližnjih vasi. Dan je bil lep in sončen. V slikovitem svetišču v skalah nad reko Adižo je domači župnik J. Markuža opravil sveto daritev. Prisotni italijanski in tuji romarji so občudovali lepo petje. Po maši smo imeli na višini 1000 metrov nad morjem kosilo v obnovljeni restavraciji. Po kratkem oddihu smo šli še v Verono. Tu smo videli znano areno, hišo Romea in Julije ter obiskali stolno cerkev. Ko se je že spuščal osvežujoči mrak, smo začeli s povratkom proti domu.

Pevski koncert. V petek 3. julija je bil v veliki dvorani gostilne Urdih pevski koncert Fantov izpod Grmade in Dekliškega zbora iz Devina. V uvodnih besedah je članica Dekliškega zbora povedala, da oba zbora končujeta letošnjo sezono, ki je bila zares plodovita in ki je povečala število pevcov, ker so k obema zboroma pristopili novi mladi pevci in pevke. Izbrali so pač sporniški prostor, ker ni bilo drugje najti kaj primernejšega. Prizadevali so si, da bi dobili nov sedež v stari osnovni šoli v Devinu, pa jo je občina Devin-Nabrežina raje odstopila tujim ustanovam in bila gluha za domače potrebe. Največje zadoščenje pevcov je vedno številno občinstvo, ki s priznanjem in ljubeznijo spremlja njihove nastope. Tako je bilo tudi v Mavhinjah, kjer so domačini in sosedje napolnili dvorano in pozorno poslušali koncert.

Najprej je zapel nekaj pesmi Dekliški zbor, nato pa moški zbor Fantje izpod Grmade, na koncu pa sta oba zbora nastopila skupno. Napovedoval je Marko Tavčar. Poleg slovenskih so zapeli tudi eno furlansko. Poslušavci so nagradili nastopajoče s ploskanjem. Po koncertu je bila zakuska za vse. Razšli smo se z željo, da bi oba zbora gojila še naprej slovensko pesem in uspešno nastopala ter da bi krajne oblasti bile bolj občutljive za njune potrebe.

Zaslužen priznanje. Kmečka zveza iz

Trsta je podelila zlato medaljo in priznanje tudi domačinu Ivanu Antoniču iz Cerovlj. Prejel je odlikovanje za zvestobo delu in za gospodarski napredek. Kmetuje skupno s sinom Ivanom, njegov rod pa sega skoraj 200 let v preteklost. Začetnik rodu se je rodil 19. marca 1785 in sicer Ivan Antonič, ki se je preselil v Cerovlje. Sin Ivan, ki je prevzel gospodarstvo, je moderniziral kmetijo in se ji z vso skrbjo posveča. Zato je tudi porok, da bo ta slovenski rod še naprej živel in se razvijal na svoji zemlji.

Devin-Nabrežina

Občinski odbor odstopil. Od zadnjih volitev je našo občino vodil manjšinski odbor, sestavljen iz komunistov in socialistov, ki so hoteli vladati brez podpore ostalih strank. Župan je bil bivši poslanec komunist Albin Škerk. Zaradi spremenjenega položaja med strankami na Tržaškem (pokrajina, občina Trst) se je tudi v občini Devin-Nabrežina pojavila zahteva po zamenjavi v občinskem odboru. Prišlo je do razgovorov med PCI, PSI in SSK, ki so se končali tako, da je SSK glasovala za občinski proračun 1981, vendar ob zagotovilu, da občinski odbor odstopi in se sestavi nov odbor z novim županom.

To se je res zgodilo: občinski proračun je bil sprejet, odbor z županom vred pa je odstopil. Začasno opravljajo župan in odborniki le tekoče posle. Začeli so se razgovori o sestavi novega odbora in o izvolitvi novega župana. Kako se bodo končali, trenutno ni mogoče vedeti.

Nazadovanje duhovnih poklicev v Jugoslaviji

Medtem ko se je leta 1972 pripravljalo na duhovniški poklic 929 študentov teologije, se jih je lansko leto le še 353. Število novomašnikov pa je v istem razdobju padlo od 99 na 59.

Letočni avstrijski novomašniki

Kakor lani ima Avstrija tudi letos 59 novomašnikov, medtem ko jih je bilo pred dvema letoma 46. Vendar število svetnih duhovnikov še vedno pada: lani 35, letos 27. Veča se pa število redovnih duhovnikov. Ti so porasli od lanskih 24 na 32 letos.

Novi predsednik Briške gorske skupnosti

Briška gorska skupnost ima od srede 8. julija novega predsednika. Na prvi seji novega odbora, ki je bila v Krmini, je bil skoraj soglasno izvoljen Hadrijan Korsič, občinski svetovalec SSK v Steverjanu.

To je prvi Slovenec, ki je na čelu te pomembne medobčinske ustanove, katera ima med drugim tudi nalogo, da programira in koordinira razne posege na vsem briškem področju, ki obsega občine Gorica, Steverjan, Krmin, Dolenje, Mošo, Koprivno in Slovrenc.

V širšem odboru je 28 svetovalcev iz omenjenih občin. Za Korsiča je glasovalo 24 svetovalcev. Edino predstavnik PCI niso podprli slovenskega kandidata za predsednika.

Poleg predsednika je slovensko zastopstvo v Briški gorski skupnosti skoraj izključno po zaslugi Slovenske skupnosti, saj so v odboru še steverjanski župan Stanislav Klanjšček, goriški odbornik Damijan Paulin in steverjanski občinski odbornik Simon Komjanc.

Po izvolitvi se je novi predsednik zahvalil za tako široko zaupanje in obljubil, da se bo prizadeval, da bo Briška gorska skupnost delovala v korist vsega prebivalstva briškega področja. Svoj govor je izvajal tudi v slovenskem jeziku in nihče od prisotnih se temu ni protivil.

DAROVİ

Za Katoliški glas: Milena Č. 13.000; Zmaga Rebula 5.000; Mila Busceni 8.000; Dragica Stergar, Kalabrija 100.000; Dušan Hmeljak ob svoji 75-letnici na čast svetogorski Mariji 50.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 45.000; Marijina družba 20.000; N. N. 9.000; N. N. 3.000; N. N. 3.000; N. N. 3.000; N. N. 10.000; N. N. 2.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: družina Bratuž namesto cvetja na grob ge. Bitežnikove 30.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti brata Franca: Veronika Zbogor za Alojzijevešče, za Zavod sv. Družine, za Katoliški glas, za Katoliški dom, za cerkev sv. Ivana v Gorici in za lačne po svetu po 10.000 lir.

Družbenica N. N.: za slovenske misijonarje in za Katoliški dom po 10.000 lir.

Neimenovana družbenica: za slovenske misijonarje in za lačne po svetu po 25.000 lir.

Za cerkev v Steverjanu: Terpinovi namesto cvetja na grob Alojzija Maraž 50.000; družina Stanič 50.000 lir.

Za cerkev na Banah: Roža Husu v spomin na moža Ivana ob 7. obletnici smrti 20.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: družina Josipa Tance v njegov spomin 5.000; Ivanka Ferluga v spomin na Ivana 7.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Ada Bolčič-Sancin v spomin na moža Danila 10.000; Franca Benetti v spomin na mamo Bianchino 20.000; Bernard Sosič v spomin na mater Antonijo Ravbar 20.000; nabrano pri znamenju sredi vasi 12.000; razni 5.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: N. N., Opčine 20.000; Pavla Berdon, Pulje 20.000; Mariza in Peter Terčon, Ricmanje ob krstu male Ivane 50.000 lir.

Za Dom p. Leopolda pri Domju: N. N., Domjo v zahvalo 50.000; N. N., Domjo 10.000; N. N., Trst v spomin na pok. Marijo Parovel 5.000; Franc Kaluža, Trst namesto cvetja na grob prijatelja Petra Petarosa 10.000; E. Z., Trst 10.000 lir.

Za misijonarko s. Žužek: Slavko Kranjc 25.000 lir.

Za lačne po svetu: Anica Faletič, Sesičan namesto cvetja na grob Angele Simčič 10.000; vnuki none Amalije z Vrha namesto sladoleda, ki so se mu odpovedali 15.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Tržaško romanje na Ptujsko goro

Iz Maribora se bomo peljali v Petrovče v Savinjski dolini.

V Petrovčah je romarska Marijina cerkev. Zgodovinski viri trdijo, da je bila prva Marijina cerkev postavljena v Petrovčah že okrog leta 850. Dal jo je zgraditi moravski vojvoda Pribina, ki je dobil pri krstu ime Bruno. Posvetil jo je salburški nadškof Luipran. Ta cerkev je za Gospo Sveto na Koroškem ena najstarejših cerkev v slovenski deželi.

Ko se je krščanstvo pri nas širilo, je postala ta cerkev premajhna. Zato so celjski grofje v 14. stoletju sezidali v Petrovčah novo, prostornejšo cerkev. Od te cerkve sta ostala samo še prezbitarij in zvonik. V zvoniku so bili zelo stari zvonovi: mali zvon je nosil letnico 1507, večja dva sta bila iz leta 1678. Bili so starinsko okrašeni. Vsi trije zvonovi so postali žrtev prve svetovne vojne. Prelili so jih v topove. Nove zvonove je dobila petrovška cerkev v letih 1929-31.

Sedanjo cerkev je dal sezidati leta 1655 baron Ferdinand Miglio, graščak na Brunovem gradu. Posebno veličastno je pročelje. Zunanje vzdolžne stene poživljajo tako imenovani pilastri. Kor je križno obokan, ladja in stranske kapele pa kupolasto. Na vsaki strani ima cerkev štiri kapele. Ladjo in kapele je poslikal s freskami leta 1875 Jakob Brollo. Vse slike kažejo svetopisemske prizore, ki se nanašajo na Marijo. Veliki oltar je delo iz srede 18. stoletja. Na njem stoji krasen tabernakelj, na katerem je na polmeseču kip petrovške Marije. Nebeška Mati se ljubeznivo smehlja, na leviči drži kronano Dete, v desnici pa kraljevo žezlo. Okrog podobe so svetli žarki, okvir pa je posejan z zlatimi zvezdami. Ob straneh so Marijini starši sv. Joahim in sv. Ana. V tej lepi in zgodovinsko pomembni cerkvi bomo torej zaključili naše potovanje.

Šolski uspehi

Izidi matur

Klasični licej »P. Trubar« v Gorici: Ivan Bertolini (52/60), Denis Conzutti (50), Igor Cossutta (40), David Klanjšček (50), Niko Komjanc (42), Hilarij Lavrenčič (42), Mirjam Simčič (45), Andrej Sirk (46) in Helena Terčon (36). Obenem s temi sta maturirala tudi dva dijaka s tržaškega liceja »F. Prešeren« Bruna Ciani (54) in Alojz Cossutta (54).

Trgovski zavod »I. Cankar« v Gorici: David Devetak (48), Livijana Devetti (48), Daris Gergolet (38), Anastazija Grillo (46), Adrijana Maraž (50), Igor Pahor (40) in Miran Vižintin (36).

Tečaj za vrtnarice na učiteljski »Simon Gregorčič« v Gorici: Loredana Frandolič, Bruna Gravnar, Katarina Sobani, Anarozza Temon, Emanuela Tomšič in Silviya Zavadlav so izdelale. Ena dijakinja ima popravne izpite.

V cerkvi na Greti v Trstu bo v nedeljo 19. julija ob 17. uri sv. maša za slovenske vernike v čast Karmelski Materi božji. Ta teden je bil namreč v četrtek 16. julija praznik Karmelske Marije.

Naša draga mama in nona

Cili Bitežnik roj. Fornazarič

je dokončala svojo življenjsko pot. Pogreb je bil v četrtek 16. julija iz cerkve sv. Ivana na goriško pokopališče.

Njeni Mihajla, Vida, Mitja in Lauko ter ostali svojci in sorodniki

Gorica, 16. julija 1981

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA

Korzo Verdi, 51

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI

Z zaključnega nastopa glasbenih šol v Katoliškem domu v Gorici 18. junija letos: gojenci iz Štandreža ob svojih harmonikah